

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ورزش و فرهنگ

در ذیل به مطالعه منتخبی از بیانات مقام معظم رهبری درباره موضوع "ورزش و فرهنگ" می پردازیم:

ما که این همه ورزشکار مؤمن، خوب، حزب اللهی و جبهه رفته در عرصه ورزشمان داریم، باید از آنها به کمال استفاده کنیم. یقیناً در کارها و پیشرفتهای شما و این افتخاری که به خواست خدا کسب کرده اید، معنویات نقش اصلی را داشته است.

امروز نه فقط کشور، بلکه دنیا و همه ی جوانهای آن به این معنویت نیاز دارند؛ امروز دنیا در خلأ معنویت زندگی می کند و شماها کسانی هستید که گاهی اوقات یک کار کوچک شما، می تواند بیشتر از دهها کتاب تأثیر و گسترش داشته باشد. البته نمی گویم همیشه این جور است؛ اما واقعاً گاهی یک حرکت کوچک شما که نشان دهنده ی گرایش به معنویت است، تأثیرش در سطح وسیعی است و از تأثیر کتابها و نوشته ها و سخنرانیها بیشتر است؛ این موقعیت را مغتنم بشمرید. یک چیز دیگر هم در جوانهای ما هست که شما جوانهای عزیز غالباً روی آن تکیه کردید و آن حالت تدین و دلبستگی به معنویات است. این یک ارزش انحصاری و اختصاصی است. همه ارزشها، آنهايي هستند که فرهنگ جاری دنیا ارزش می داند و برای آنها تبلیغات می کند. ارزشهای مهجور و غریب و بسیار نفیسی هم وجود دارد که این فرهنگ مادی جهانی عمداً نادیده گرفته و اینها در کشورهای اسلامی پیدا می شوند. در کشورهای غیراسلامی هم ممکن است در بین بعضی از ورزشکارها باشد، اما چون در آنها حاکمیت دین و قدرت دین و معنویت وجود ندارد و این ارزش معنوی در غربت و رهاست، عمداً نادیده گرفته می شود، لذا ورزشکار نمی تواند آن را مجسم کند.

من در باب ورزش هم به فدراسیون ها، هم به خود سازمان تربیت بدنی و هم به هر ورزشکاری که به مناسبتی می بینیم، توصیه می کنم که جنبه های معنوی را رعایت کنید، فقط به خاطر مقدس مآبی خشک و خالی نیست بلکه به خاطر این است که پشت سر این اعتقاد و دلبستگی به ارزشهای معنوی یک امتیاز و درخشندگی وجود دارد. این پایبندی به چیزی است که دل انسان را شاد می کند، به انسان امید می دهد و وظیفه آدم را که تقریباً به خداست در همه میدانها، حتی در میدان ورزش حفظ می کند. بعضی خیال می کنند که در محیط ورزشی مثل محیطهای دیگر، تقید و پایبندی به دین دیگر معنا ندارد. اتفاقاً دینداری درست آن است که در همه جای زندگی انسان حضور داشته باشد: اگر انسان در اوج قدرت و در اوج عزت قهرمانی هم است، دیندار باشد، پیش خدای متعال خاضع باشد، به خدا توکل کند، از خدا بخواهد و برای خدا کار کند. اگر ورزش هم می کند، همین طور. اگر کار اداری، بازاری، تحصیل و غیره هم می کند، همین طور. این همان دینداری درست و صحیح است که انسانها و یک جامعه متشکل از این انسانها را به اوج کمال می رساند.

من یک سفارش به همه شما جوانها دارم. البته پیشکسوتهای ورزش هم الحمدلله در جلسه هستند که بعضی از آنها جوانیهای خوبی را در ورزش گذرانده اند. این سفارش من عمدتاً به جوانهاست: ورزشکاری، یعنی همان روح پهلوانی که نشانه های آن در داستانهای قدیمی ایرانی و در حوادث اسلامی ما آشکار است. آن روح پهلوانی را حفظ کنید.

این هم که بعضی از جوان های ما در میدان مسابقه ، با طرف صهیونیسم مسابقه ندادند، خیلی با ارزش است. برای همین هم هست که مستکبران عالم را به شدت عصبانی کرد. چند بار که این قضیه اتفاق افتاده ، آن ها عکس العمل های تند نشان دادند. کار این جوان های ما خیلی کار مهمی است. یعنی واقعاً یک تلاش دیپلماتیک بسیار حساس و مهم در مقابله با رژیم صهیونیستی ، همین کار است. این کار بسیار باارزشی بود که این ها انجام دادند.

یک مسأله ای که بر روی آن تأکید می کنم، مسأله اخلاق در ورزش است. دوستان گفتند، من هم اطلاع دارم و قبول دارم. خوشبختانه جامعه ورزشی ما از لحاظ اخلاق، جامعه سالمی است؛ لیکن در این مسأله خیلی باید پافشاری کرد. لغزشگاه وجود دارد. جوان ورزشکار ما وقتی که بر روی امواج تبلیغ و توجه جهانی و توجه افکار عمومی قرار می گیرد، در خطر اخلاقی قرار می گیرد. ما باید خودمان را از این خطر اخلاقی نگه داریم. شما که ورزشکارید، در درجه اول و بعد مسؤولین ورزشی و کسانی از مدیریتهای گوناگون که به این مسائل اهتمام دارند و این مسائل با آن ها ارتباط پیدا می کند، باید به مسأله اخلاق در ورزش توجه کنند. مسأله اخلاق در ورزش خیلی مهم است. مغرورنشدن، مردمی ماندن، جوانمردماندن، با مردم بودن، برای مردم دل سوزاندن، خیلی مهم است. پیداشدن این خصوصیات در انسان یک مسأله است، ماندن این خصوصیات در انسان مسأله مشکلتتری است؛ این ها را انسان باید حفظ کند.

